

“Als een kind gezien wordt in zijn talenten kan hij zich verder ontwikkelen”

In gesprek met **Jolanda van Mulken** over
Ontwikkelingsvoorsprong bij peuters

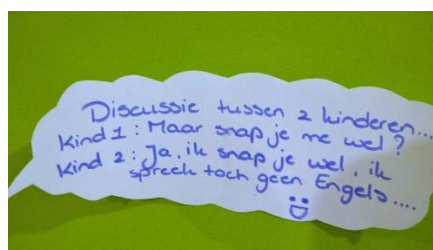

Jolanda is pedagogisch beleidsmedewerker bij De Kinderhaven, kinderdagverblijf en BSO in Leiden en Alphen aan de Rijn. In Locatie De Watergeuzen vertelt ze dat ze met haar collega Lisa Bregman de cursus “Peuters met Ontwikkelingsvoorsprong” gedaan heeft. Daar plukt ze iedere dag de vruchten van.

“Liefdevol, flexibel en uitdagend, dat zijn onze pijlers. Een kind dat zich veilig voelt, dat met de zorg van thuis en van ons zichzelf mag zijn en dat uitgedaagd wordt om zich te ontwikkelen. Kinderen met een achterstand krijgen vaak wel aandacht, maar een kind met een voorsprong heeft die aandacht net zo goed nodig. Het is zo belangrijk dat een kind zichzelf mag zijn, ieder met zijn of haar eigen talenten.”

In de Peuter Plus Groep zitten de kinderen van ruim 3 jaar. Daar worden ze voorbereid op de basisschool. In de kring zitten, leren luisteren naar de ander, wachten op je beurt en zelfstandigheid, belangrijke dingen die de basisschool van ze verwacht. Hier is veel ruimte voor vrij spel. En om alle kinderen uit te dagen is er een groot aanbod van uitdagend speelgoed, de talentenlijn. Want ieder kind heeft talenten. Maar je moet een talent bij een kind onderkennen om het te kunnen uitdagen en te ontwikkelen. Goed kijken is daarom heel belangrijk. Het zit vaak in kleine dingen die je zomaar over het hoofd ziet. De cursus “Peuters met een ontwikkelingsvoorsprong” heeft bij Jolanda echt de ogen geopend voor dingen waar ze eerst aan voorbij keek. “Ik dacht: ach, dat komt straks allemaal wel goed als ze naar school gaan. Maar je laat zo veel liggen als je geen oog voor die kinderen hebt. Waar de kansen voor de toekomst liggen dreigen ze nu door onderprestatie af te haken en zijn ze niet gelukkig.”

“Bij een jongetje zagen we achterstanden, sociaal-emotioneel sloot hij niet aan bij de groep. Hij trok zich vaak terug en zat niet lekker in zijn vel. Een keer hoorde ik hem zachtjes tot 100 tellen en zag ik hem letters schrijven. Wat een achterstand leek was het gevolg van een niet herkende ontwikkelingsvoorsprong. Toen we daar eenmaal oog voor hadden konden we hem passend materiaal bieden. We zagen hem groeien en genieten.”

“Als kinderen een ontwikkelingsvoorsprong hebben wordt dat niet altijd herkend. Daarom is het belangrijk dat wij van ouders weten hoe een kind thuis is. Soms signaleren ouders een voorsprong maar wordt dat op het Kinderdagverblijf niet herkend. Soms zien collega’s juist alleen kinderen die bijvoorbeeld sociaal-emotioneel niet goed in de groep passen of erg op zichzelf zijn. Door een kind goed te observeren, met behulp van speciale observatielijsten, weet je waar je op moet letten.”

Op de babygroep zijn er babygebaren-gecertificeerde medewerkers. Zo kunnen zelfs baby’s, al voor ze kunnen praten, dingen duidelijk maken, wat vooral voor slimme baby’s een uitkomst lijkt te zijn.

Jolanda vertelt dat, voor een kind extra geobserveerd wordt, er altijd overleg met de ouders plaatsvindt. “Als een ontwikkelingsvoorsprong geconstateerd wordt is dat voor sommige ouders een enorme opluchting, maar er zijn ook ouders die de aandacht liever niet willen vestigen op een voorsprong bij hun kind. Er heerst nog best een taboe op.”

Jolanda is blij dat ze door De Leidse Aanpak de mogelijkheid heeft gekregen deze cursus te doen en dat de cursus nu elk jaar gegeven wordt. Daaruit is ook de intervisiegroep voortgevloeid waar ervaringen gedeeld worden en waar veel van elkaar wordt geleerd. Sparren en samenwerken is leerzaam en motiverend. Zelf geeft Jolanda haar collega’s ook bijscholing over ontwikkelingsvoorsprong. Het is zo mooi om te zien hoe collega’s soms opeens een voorval kunnen plaatsen. Er is zoveel herkenning.

“Ons speerpunt voor volgend jaar is: meer denkvragen stellen, we moeten het de kinderen niet te makkelijk maken. Als hulpmiddel hiervoor hebben we de denksleutels. Kinderen kunnen meer dan je denkt en door alles voor ze op te lossen stop je hun creativiteit. Laat ze maar een grote doos meesjouwen en erachter komen dat ze moeten uitvinden hoe ze die door de deur gaan krijgen. Dat stimuleert hun denkvermogen. En daar groeien ze van.”

Interview door Erica Blokhuis